

Nedělní stránka

Velikonoce 2019

5. 5. – 1. 6. 2019

(příští nedělní stránka vyjde 2.6. 2019)

A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.

Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich. Ez 36,26n)

Pravidelné bohoslužby:

Neděle:	Sokolov – 8:30, 17:00 Krajková – 10:30
Po:	Sokolov 7:40
St:	Sokolov 17:00 pozor změna!
Čt:	Svatava 16:00
Pá:	Sokolov 17:00

Ohlášky týdne 5. – 11. května:

- Neděle 5. 5. je 3. nedělí velikonoční a zároveň Den modliteb za pronásledované křesťany.
- Ve středu 8. 5. na svátek Panny Marie Prostřednice všech milostí se uskuteční vikariátní pouť na Chlum svaté Maří
- Ve středu 8. 5. **nebude** v kostele od 17:00 eucharistická adorace ani mše sv.
- Ve čtvrtek mše svatá ve Svatavě v 16:00 hod.
- Ve čtvrtek společná modlitba na fáře v 17:30 hod.
- V pátek 10.5. budeme od 16:30 slavit májovou pobožnost a od 17:00 mši svatou.

Ohlášky týdne 12. - 18. května:

- Neděle 12. 5. je 4. nedělí velikonoční – Den matek. Od 12:30 bude ve farním kostele řeckokatolická mše svatá.
- Ve středu 15.5. mše sv. v 10:00 hod. v Toreal v Královském Poříčí. Ve 13:00 bohoslužba slova v Dům klidného stáří Svatava
- Ve středu 15. 5. bude ve farním kostele od 17:00 mše svatá

- Ve čtvrtek 16. 5. bude od 10:00 mše svatá v LDN v Dolním Rychnově.
- Čtvrtek 16. 5. je svátkem sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech. Mše svatá je ve Svatavě v 16:00 hod.
- Ve čtvrtek 16. 5. se bude konat na faře od 17:30 pravidelná čtvrtěční společná modlitba – Večer chval
- V pátek 17.5. je farní den pokání, postu a modlitby – téma vztah ke stvoření – sociální vyloučení chudých + devastace přírody a země
- V pátek 17. 5. budeme od 16:30 slavit májovou pobožnost a od 17:00 mši svatou.

Ohlášky týdne 19. - 25. května:

- Neděle 19.5. je 5.nedělí velikonoční
- V neděli 19. 5. budeme slavit od 15:00 mši svatou v kostele v Královském Poříčí.
- Ve středu 22. 5. bude ve farním kostele od 17:00 mše svatá.
- Ve čtvrtek 23. 5. se bude konat na faře od 17:30 pravidelná čtvrtěční společná modlitba.
- V pátek 24. 5. budeme od 16:30 slavit májovou pobožnost a od 17:00 mši svatou.
- V pátek 24. 5. proběhne ve farním kostele a v kostele ve Svatavě Noc kostelů.
- V neděli 26.5. bude sbírka na pomoc křesťanům na Blízkém východě

Ohlášky týdne 26. května – 1.června:

- Neděle 26. 5. je 6. nedělí velikonoční – Den modliteb za pronásledované křesťany, koná se sbírka na pomoc křesťanům na Blízkém východě. Ve farním kostele mají od 12:30 mši řeckokatolíci. Na faře od 14:00 mají setkání františkánští terciáři.
- Ve středu 29.5.mše svatá ve farním kostele od 17:00 hod.
- Ve čtvrtek 30.5 – slavnost Nanebevztoupení Páně – není mše svatá ve Svatavě ale ve farním kostele v 18:00 hod
- V neděli 2.6.- Den modliteb za sdělovací prostředky- bude sbírka na Televizi Noe a Rádio Proglas

Úmysl diecézní modlitební štafety:

K 25. výročí založení Plzeňské diecéze se každý týden postupně modlíme za všechny farnosti diecéze

5.-11.května

Plzeň – U katedrály sv. Bartoloměje

Prosme za farnost u katedrály sv. Bartoloměje, za její duchovní oživení, za Boží pomoc pro rodiče, kteří křtem otevřeli svým dětem cestu k věčnému cíli, aby jim předávali dar víry, za mládež, aby se zapojovala do života farnosti a za všechny, kteří této farnosti slouží, zvláště nemocným a osamocným.

12.-18. května Plzeň – Západ

Ve své nekonečné dobrotě a lásce posiluj a utvrzuj svým svatým duchem srdce věřících ve farnosti Plzeň – Západ, kteří vytrvale a s důvěrou přicházejí do Tvého chrámu, aby byli živým příkladem pro lidi, kteří tam nacházejí nový domov anebo přicházejí hledat práci.

19.-25. května Poběžovice

Za Boží požehnání pro farnost Poběžovice.

26. května-1. června Přeštice

Ať pro své jednání v lásce k bližním čerpáme posilu z časté účasti na mši svaté, přijímání svátostí, adorace, četby Písma svatého a každodenní modlitby

Pozvánky:

Společný vikariátní den Chebského a Sokolovského vikariátu

8.5. Chlum sv. Maří

Program: 9:00 zahájení, 10:00 žehnání pramene, průvod se slavným růžencem, litanie v Mariánské kapli, 11:30 občerstvení, 12:00 přednáška o misiích, 13:00 mše sv., stálá příležitost ke svátosti smíření

Doprava vlastní! S sebou vytištěný program (na zadní lavici v kostele)

6.-12.5. Týden modliteb za duchovní povolání

8.6. - Křesťanský hudební festival na nádvoří plzeňského biskupství (viz plakát)

21.-27.7. – ROZLET- prázdninové setkání pro mladé na faře v Nečtinech (viz plakát)

56. SVĚTOVÝ DEN MODLITEB ZA POVOLÁNÍ:

„ODVAHA RISKOVAT PRO BOŽÍ PŘÍSLIB“

neděle 12. května 2019

I letos nás papež František spolu s celou církví zve k tomu, abychom se v týdně před 4. nedělí velikonoční - podle evangelia, které se právě v ten den hlásá v kostelích po celém světě, tradičně nazývanou nedělí Dobrého pastýře - modlili zvláštním způsobem za nová povolání ke kněžství a zasvěcenému životu.

Poprvé před 55 lety

Poprvé se Světový den modliteb za povolání konal na popud papeže Pavla VI. 11. dubna 1964. Papež už tehdy dobře vytušil, že tvář v tvář aktuálním výzám a širokým obzorům nové evangelizace je třeba znovu v Božím lidu probudit vědomí důležitosti modlitby za dar povolání. Časy se výrazně mění a obrovská nabídka nejrůznějších životních cest a s tím spojený až nepřekonatelný strach činit životní rozhodnutí, všudypřítomný tlak na seberealizaci a výkon, stejně jako ideál soběstačnosti jistě nenapomáhají zaslechnutí

a rozvoji Božího volání v životech konkrétních mladých lidí. Ale nejde jen - a už vůbec ne především - o překážky a obtíže, které nám dnešní svět staví do cesty a které bychom měli překonávat; týden modliteb za duchovní povolání má být zejména pozitivním krokem ke změně smýšlení, k obrácení, které nám umožní vnímat sám život jako dar, povolání a poslání/misii. Jde o plnost života, ale o tu opravdovou, která se podle velikonočního paradoxu zakouší právě v okamžiku sebedarování.

Odvaha riskovat pro Boží příslib

Tématem letošního Světového dne modliteb za povolání je „*Odvaha riskovat pro Boží příslib*“. Papež František ve svém poselství jistým způsobem pokračuje v důvěrném a upřímném rozhovoru, který s mladými lidmi zahájil během dvou nedávných událostí, které výrazným způsobem vstoupily do života církve a pomohly jí přiblížit se mladým lidem a především jim více naslouchat a lépe porozumět. Navazuje v něm tedy na Synodu o mladých, víře a rozlišování povolání, stejně jako na své setkání s mladými v Panamě a i zde poukazuje na to, jak nás Ježíšovo povolání činí nositeli Božího příslibu a zároveň po nás požaduje odvahu pro Pána a s Pánem riskovat.

Povolání se rodí ve všednosti

Vychází při tom z evangelního úryvku o povolání prvních učedníků u Galilejského jezera (Mk 1,16-20): „*Dvě bratrské dvojice – Šimon a Ondřej spolu s Jakubem a Janem – se právě věnují své každodenní práci rybařů. (...) Někdy jim bohatý úlovek vynahradil tvrdou dřinu, jindy ale celonoční námaha k naplnění sítí nestačila, a tak se k břehu vraceli unavení a zklamaní.*

Právě v těchto obyčejných životních situacích,“ říká papež, „*se každý z nás vypořádává se svými touhami, které si v srdci nosí, a snaží se vynakládat úsilí tam, kde doufá (...), že by mohl uhasit svou žízeň po štěstí.*“ Jako v případě všech povolání i zde je rozhodující setkání, osobní setkání s Ježíšem, v němž neočekávaně zahlédneme příslib radosti, která by mohla náš život naplnit. „*Boží povolání tedy není vměšováním se do naší svobody; není «klecí» nebo břemenem, které by Bůh nakládal na naše ramena, ale je láskyplným pozváním, skrze které nám Bůh přichází vstříc a zve nás do velkého plánu, jehož účastníky se máme stát, a otvírá nám obzor širého moře a bohatého úlovku. Bůh totiž touží po tom, aby se náš život nestal vězněm «samozřejmého», aby se nenechal netečně zavlékat do každodenních zvyklostí, ale postavil se čelem rozhodnutím, která by mu mohla dát smysl.*“

Odvaha zanechat sítí

Povolání je tedy podle papežových slov výzvou, abychom nezůstali nehybně stát na břehu se sítěmi v rukou, ale vydali se za Ježíšem po cestě, kterou on sám pro nás a pro naše štěstí a také pro dobro těch, kteří nám jsou po boku, zamýšlel. Papež František pak mladým jasně zdůrazňuje, že říct ono takovému příslibu v sobě nese i odvahu riskovat a učinit rozhodnutí: *Je třeba se do toho pustit celou svou bytostí a čelit nově a netušeně výzvě; znamená to zanechat všeho, co by nás chtělo držet uvázané k naší malé loďce a zabránit nám se definitivně rozhodnout.*“ Před povoláním „*nemůžeme jen dál pokračovat v opravování sítí, zůstat sedět v loďce, která nám dává jistotu, ale musíme vložit svou důvěru do Pánova příslibu.*“

Povolání: od křtu až k různým způsobům svědectví

Papež František se pak zmiňuje nejprve o obecném povolání ke křesťanskému životu,

kterým se na nás Bůh skrze církve obrací ve křtu, o povolání k manželství a rodinnému životu, o povolání k nejrůznějším profesím a společenským a politickým zodpovědnostem: *Jde o povolání, která nás činí nositeli příslibu dobra, lásky a spravedlnosti nejen pro nás samotné, ale i pro všechny společenské a kulturní kontexty, ve kterých žijeme a které potřebují odvážné křesťany a autentické svědky Božího království.*“

Povolání k zasvěcenému životu: nadšení i strach

Druhou část poselství pak papež zevrubněji věnuje přímo povolání k zasvěcenému životu a ke kněžství: *„Jde o hlas, který v nás může probudit nadšení, ale zároveň i strach. Slyšíme, že se na loďce církve máme stát «rybáři lidí» skrze úplné sebedarování a skrze věrnou službu evangeliu a bratřím.*“ Obvykle se záhy vynoří spousta vnějších i vnitřních překážek, které nás odrazují, a dokonce tak podle papeže můžeme upadnout do jakési „únavy naděje“. *„A řече,*“ pokračuje papež František, *„není větší radosti než riskovat vlastní život pro Pána.*“ Proto pak papež v závěru vyzývá mladé lidi k tomu, aby nebyli k Pánovu volání hluchí: *„Pokud vás k tomuto životu volá, nezůstaňte jen sedět s prázdnými rukama v loďce, ale vložte svou důvěru v něj! Nenechte se nakazit strachem, který nás před výšinami, které nám Pán nabízí, ochromuje. Pamatujte na to, že těm, kteří zanechají své loďky a sítě a vydají se za ním, Pán slibuje radost nového života, která jim naplní srdce a doprovází je po cestě.*“

Maria a její ano

Vzorem přijetí povolání je pro papeže Maria: *„I v životě této dívky bylo povolání zároveň příslibem i rizikem. Její poslání nebylo snadné, ale ona nedovolila strachu, aby nad ní zvítězil. Její ano je souhlasem toho, kdo se chce nasadit a riskovat všechno a při tom se nemůže spolehnout na nic jiného než na to, že s jistotou ví, že je nositelem Božího příslibu.*“

Zraněná církev

Ani v tomto svém poselství nezapomněl papež na bolest, kterou současná církev po celém světě prochází, a vyzývá mladé lidi, aby církve měli rádi: *„Právě proto, že nás rodí k novému životu a přivádí nás ke Kristu, je církev naší matkou. Proto ji máme milovat i tehdy, když si na její tváři všimneme vrásek křehkosti a hříchu. Musíme tedy přispět k tomu, aby byla stále krásnější a zářivější, a byla tak ve světě svědkem Boží lásky.*“ K tomuto povolání papež František vyzývá nás všechny.

MODLITBA ZA POVOLÁNÍ

Věřím, Pane, že mě povoláš ke štěstí,
k novému životu a k nebi, které začíná už tady na zemi;
k životnímu stavu, k úkolu ve světě,
k lidem a ke společenství,
které sahá až do nebe.
Věřím, Pane, že mě voláš,
a přece často neslyším tvůj hlas.
Dej, ať tě slyším a ať rozumím tvým slovům.
Přitahuj mě, ať tě hledám a nalézám.

Probouzej ve mně touhu přijímat tě kdekoliv,
kde se dva nebo tři sejdou ve tvém jménu.
Pošli mi lidi, kteří budou o tobě pravdivě svědčit,
abych od tebe dokázal přijmout pravdu o sobě,
o štěstí, o novém životě a o nebi,
které začíná už tady na zemi.
Amen. *Georg Lengerke*

Poselství Svatého otce k 56. světovému dni modliteb za povolání ***Odvaha riskovat pro Boží zaslíbení*** ***(12. května 2019)***

Milé sestry a milí bratři,
po intenzivní a plodné synodě o mládeži v říjnu loňského roku jsme před krátkým časem oslavili 34. světový den mládeže v Panamě. Tyto dvě významné události umožnily církvi naslouchat hlasu Ducha Svatého a naslouchat i životu mladých lidí, jejich otázkám, slabostem, které na ně doléhají, nadějím, které v sobě nosí.
V tento den modliteb za povolání bych se chtěl zamyslet nad tématem, o kterém jsme hovořili s mladými v Panamě, a sice že Pánovo povolání nás činí *nositeli zaslíbení* a žádá od nás *odvahu riskovat* s ním a pro něj. Spolu s vámi bych se chtěl zamyslet nad úryvkem evangelia, který líčí povolání prvních učedníků u Galilejského jezera (Mk 1,16-20), a tak se krátce zastavil u dvou bodů: zaslíbení a risk.
Dvojice bratří – Šimon a Ondřej spolu s Jakubem a Janem – odvádějí svou každodenní rybářskou práci. Toto namáhavé řemeslo je naučilo znát zákony přírody, se kterými mnohdy musí zápasit, když se zvedne silný protivítr a loďka se zmitá na vlnách.
Těžkou námahu někdy oplátí hojný úlovek, jindy celonoční snaha nestačí k naplnění sítí a ke břehu se vracejí unavení a zklamaní.
V takových životních situacích se běžně ocitá každý z nás, reaguje na touhy svého srdce, doufá v plody svého snažení, vydává se na „moře“ možností, aby našel správný směr, který může uhasit jeho žízeň po štěstí. Někdy se těšíme dobrému úlovku, jindy se, naopak, musíme vyzbrojit odvahou, abychom ovládli loďku zmítanou vlnami nebo abychom se vyrovnali s frustrací nad prázdnou sítí. Jako v příběhu každého povolání i v tomto dochází k setkání. Ježíš potkává na své cestě rybáře a přistoupí k nim... Stejně tak tomu bylo, když jsme potkali člověka, se kterým jsme se rozhodli sdílet život v manželství, nebo když jsme zažili fascinaci zasvěceným životem: překvapující setkání, v němž jsme zahlédli zaslíbení radosti schopné naplnit náš život. Tak tomu bylo v onen den u Galilejského jezera: Ježíš jde vstříc rybářům, vyvádí je z jejich „ochromení všedností“ (*kázání během 22. světového dne zasvěceného života*, 2. února 2018) a obrací se na ně přímo se zaslíbením: „Udělám z vás rybáře lidí“ (Mk 1,17).

Boží povolání tedy nenarušuje naši svobodu, neutváří klec, nenakládá na nás břemeno. Naopak, povolání je láskyplná iniciativa, kterou nám Bůh vychází vstříc a zve nás.

Výzva biskupů ke sbírce na pomoc křesťanům v zemích Blízkého východu

Drazí bratři a sestry,

při dnešní bohoslužbě jsme slyšeli výzvu Pána Ježíše: „*Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte i vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.*“ (Jan 13,34-35) Nejde při tom jen o naše blízké doma, ale o celou rodinu křesťanů na světě. Lásky k našim bratřím a sestrám nás nemůže nechat klidnými, když myslíme na ty, kteří pro Krista trpí. Tak to dělali už první křesťané, když se za trpící a vězněné modlili a když mezi sebou dělali sbírky pro potřebné křesťany i v jiných zemích. Všichni jste slyšeli o utrpení křesťanů například na územích, která v minulých letech ovládali islamističtí extrémisté. Dnes jsou teroristé téměř poraženi. Do země se vrací pokoj, ale země je zničená a lidé přišli o všechno. Už se mohou vrátit, ale jejich domy jsou vypálené. Někteří z nás se tam vydali, aby viděli situaci na vlastní oči. Při návštěvě Iráku se uprostřed poválečného utrpení setkali s živým společenstvím křesťanů. Bylo překvapující, že když tito lidé uvažují o návratu z utečeneckých táborů do svých domovů, mají jedinou otázku: Funguje tam kostel? Pokud ne, tak se zpět nestěhují. Kostely byly velmi poškozené, ještě silně ohořelé od požárů, ale denně se v nich slavila mše svatá a dle svědectví kněze jsou vždy plné. Tyto kostely jsou místy, z nichž vychází obnova života celého města. Bylo to vidět i večer na ulici. Nikdo se neuzavírá, všichni jsou večer společně venku. Proto si také věří, vzájemně se povzbuzují a pomáhají si. Po staletí žijí tito křesťané obklopeni muslimskou většinou, ale ne rozptýleni, nýbrž ve společenstvích křesťanských obcí či městských čtvrtí. Z loňské sbírky byla podpořena obnova křesťanského města Karakoš, do něhož se vrátila už téměř polovina z 50 tisíc obyvatel. Návrat dalších je podmíněn opravou zničených domů. Naši zástupci se mohli na vlastní oči přesvědčit, že finanční pomoc je spravována velmi svědomitě a většina lidí pracuje na obnově vlastníma rukama.

Proto vás prosíme nejen o modlitby za pronásledované a trpící křesťany, **ale i o finanční pomoc při sbírce příští neděli, která je dnem modliteb za pronásledované křesťany.**

Věříme, že naše nezištná pomoc přinese dvojí plody: pomoc potřebným i oživení naší víry a našich církevních společenství.

S vděčností za Vaši velkorysost každému z Vás ze srdce žehnají
Vaši čeští a moravští biskupové

Pamatujeme v modlitbách na naše farníky narozené v květnu:

Furinová Alžběta, Jünová Libuše, Králíč Jaroslav, Krobová Markéta, Nosková Libuše, Tauerová Vera, Tauer Miroslav, Tomčík Alexandr, Vlachý Pavel, Větrovec Reginald, Miškovská Tereza, Miškovský Antonín, Walterová Jaroslava

Statistika sokolovské farnosti – březen 2019

Křty: 0

Pohřby: Miluše Beltrámová, Antonie Popovičová

Svatby: 0

Sbírky	3.3.	6.3.	10.3.	17.3.	24.3.	31.3.	celkem
Svatava	1 200,-		1 000,-	600,-	800,-	650,-	4 250,-
Kraj- ková	570,-		547,-	970,-	860,-	455,-	3 402,-
Sokolov	3 857,-	1 055,-	2 560,-	3 267,-	2 601,-	2 609,-	15 949,-
Kasičky Sokolov						1 699,-	1 699,-
celkem	5 627,-	1 055,-	4 107,-	4 837,-	4 261,-	5 413,-	25 300,-

Dary na mříž: P.Pudilová 1 000,-Kč, pí Cábová 1 000,-Kč, A.Holá 2 000,-Kč

Statistika sokolovské farnosti – duben 2019

Křty: Antonia Cicková, Kristýna Klempářová, Ján Harandza, Šimon

Picka

Pohřby: Zdeněk Holý

Svatby: 0

Sbírky	7.4.	14.4.	18.4.	19.4.	21.4.	22.4.	28.4.	celkem
Svatava	700,-	800,-				550,-		2 050,-
Krajková	517,-	387,-			710,-		1 176,-	2 790,-
Sokolov	2 051,-	2 706,-	1 454,-		4 612,-	1 348,-	2 347,-	14 518,-
Na Sv.zemi				2 888,-				2 888,-
Postní						5 200,-		5 200,-
celkem	3 268,-	3 893,-	1 454,-	2 888,-	5 322,-	7 098,-	3 523,-	27 446,-

Nedělní stránka, věstník Římskokatolické farnosti Sokolov. Příspěvky vítány.

Adresa fary: J. K. Tyla 531/4, 356 01 Sokolov, tel.: 352 604 070 Farář: Petr Bauchner, mobilní tel.: 608 656 556

Farní asistentka: Hana Kodedová, mobilní tel.: 731 626 162

Číslo účtu Římskokatolické farnosti Sokolov: 861558399/0800

email: farnostsokolov@seznam.cz

web: <https://www.farnostsokolov>